

[Hanne Severinsen]

Om det så skal være lige akkurat gennem dette forslag, kan jeg ikke sige. Jeg er ikke sikker på, at det nødvendigvis behøver at styrke en funktion, at man ansætter nogle konsulenter inden for hele systemet og også inden for gymnasiet osv. – man kan måske også instruere folk bedre; der kan være mange forskellige måder. Jeg vil imidlertid gerne også se det lidt i forlængelse af, at folkettinget jo faktisk her i efteråret vedtog en handlingsplan om, hvordan man skulle følge op med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i forlængelse af Nairobi-konferencen. I den forbindelse kunne man jo også forstærke indsatsen, men det er altså noget, som vil fremgå af flaskehalsundersøgelsen, og det er i det hele taget noget, som man er meget opmærksom på i regeringen.

Derfor vil vi som sagt heller ikke afvise, at dette forslag kan indgå i indsatsen, og vi vil derfor medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Estrup (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne sige, at vi er overordentlig sympatisk indstillet over for dette forslag. Vi har et gunstigt indtryk af ligestillingskonsulenternes virksomhed, og vi ved jo alle sammen, som det også har været fremme i denne debat allerede, at kvindernes problemer på arbejdsmarkedet er et af de største problemer, vi kommer til at stå over for i den kommende tid – dels selve beskæftigelsesproblemet, dels og først og fremmest det kønsopdelte arbejdsmarked, som jo betyder, at kvinderne har en ringere erhvervsuddannelse både i omfang og i type, end mændene i gennemsnit har, og at uddannelsen er mere ensidig; og derfor er kvinderne udsatte i en arbejdsløshedssituation.

Jeg tror, at det er vigtigt, at vi finder de midler, som kan mobilisere den talentmasse, som vi ved ikke er udnyttet i tilstrækkelig omfang i øjeblikket hos den kvindelige del af arbejdsstyrken, men vi ved også, at det er ganske vanskeligt at finde midler, som er virksomme og effektive i forhold til at få kvinder til at skifte fra de traditionelle erhverv til erhverv, der giver bedre beskæftigelsesmuligheder. Derfor må vi faktisk bruge, hvad der foreligger af muligheder, og ligestil-

lingskonsulentordningen er en af dem, der tyder på at kunne give resultater.

Derfor er vi principielt positive over for at gå videre ad den vej. Vi synes måske nok, at vi burde benytte lejligheden i udvalget til at få en bedre information om, hvordan ordningen i detaljer har virket som supplement til det mere generelle positive billede, vi har af ordningen, men derudover kan jeg sige, at vi principielt er helt indstillet på at støtte dette forslag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Vi bliver slidt op. Magtkære mænd, lav løn og en opslidende arbejdsbyrde er ligestillingskonsulenternes hverdag. 11 er foreløbig gået.« Dette var overskriften i Kvindernes Fagblad nr. 10, 1985, om ligestillingskonsulenternes arbejde.

Det er et arbejde, som roses ved enhver given lejlighed af arbejdsministeren, af de borgerlige partier og af stort set alle, der kan krybe og gå, og det er det da også blevet i dag.

Som overskriften imidlertid lyder, er dagligdagen for ligestillingskonsulenterne ikke alt for let. Den skæmmes af, at de ikke har et budget at arbejde ud fra, hvilket vil sige, at ligestillingskonsulenterne må ned på knæ og frem med tiggerhånden, hver gang de ønsker at sætte et projekt eller et kursus i gang. Og så er lønnen uhyggelig lav. Typisk tjener ligestillingskonsulenterne 145.000–150.000 kr. Hvilken mand ville drømme om at arbejde for den løn med den arbejdsbyrde og det ansvar, som er lagt på ligestillingskonsulenternes skuldre? Det er faktisk kun kvindelige idealister, man driver rovdrift på på den måde, og så er arbejdet opslidende ud over alle grænser, fordi det er pionerarbejde.

En af de ligestillingskonsulenter, der holdt op, udtaler: »Efter to år sagde jeg til mig selv: det her kan du ikke holde til, du får et hjerteslag, hvis du fortsætter.« Så holdt hun op, og det var der altså 11 andre der også havde gjort, så da artiklen her var skrevet færdig, var der 12.

Men ligestillingskonsulenternes arbejde har båret frugt. De har fået brudt nogle barrierer ned og sat nogle ting i gang ikke mindst i den offentlige debat. Det er derfor katastrofalt for arbejdet, hvis der sker alt for hurtige og alt for hyppige udskiftninger af